

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Campianus secundo migrat Londino, & capitur, n. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1580. ligno suspensis, viuentibus, spirantibusque rimata est ferro viscera? Idque eo solo nomine, quod Sacerdotes ritè (ipsiusmet iudicio) consecrati in Patriam reduces eam tuerentur fidem quam à maioribus acceptam, omnibus sæculis probatam, negare ipsa non poterat? At hi rebelles, scilicet, edictis, legibus inobedientes perierunt: At quibus legibus? quàm legitimis? quàm antiquis? Illi verò quo iure à perduellione liberi, qui omnium à Christo sæculorum iuribus moribusque proculcatis, nulli præterquam suo cerebro obedire decreuerunt? Denique incidit in manus perquirentium Prælum, quod ante menses aliquot *Personij* industriâ comparatum fuerat ad excudendos qui scribendi veniebant libros, cum omni instrumento & operis. *Campianus* diu tutus esse nõ potuit: cuius viri carcerem mortemque pro Christo obitam (etsi accurate à Bombino illa narrentur) paucis hic vt complectamur historiæ ratio postulat; & esse non potest legenti non gratum; præsertim cum quædam inferenda venient quæ Bombinum

Prælum de
tectum ca-
pitur.

Campianus effugere.

secundò
migrat
Londino.

XIX. Iam Comitata finem acceperant, iam liber *Campiani* decem Rationum feliciter ex prælo, antequam in reperiatur, emerferat, sparsusque per Academicorum manus cupidissimè terebatur; iam ad sua se quisque domum referebat, terminatis, quibus Londinum de more curritur, iudiciorum diebus. Et multa quidem in *Campianum* iactabantur ab Heterodoxis opprobria, quòd vnus omnes quot haberet Anglia doctos homines in disputationem de Religione prouocasset: De die verò, de paratis ad arguendum audiendumue viris, nullum vsquam apud omnes verbum, versis omnium ordinum cogitationibus ad interceptiendum, si quo modo possent, eum quem ratione superandum cum non sperarent vinculis coercerent. Vt itaque à periculo quàm longissimè amoueretur, indixerat ei *Personius* notum ab altero anno iter in partes Septentrionales primùm, vt quò longinquius Londino aberat, eò artes invidiorum ægrius ad perniciem operarentur, aut famà ipsà viri aliò auersà languerent: quanquam deinde Norfolkicæ destinabatur. De itinere ex vicinia Oxoniensi (vnde à *Personio* ineunte Augusto discesserat,) ad Yatai Lifordianas ædes diuertit. Isthic dum diebus aliquot moram trahit, textitur nescienti laqueus quem sola pro Christo gloriosa mors obita solueret.

Hæret li-
fordiæ
Ita notæ
Personij
ad Idus
Iulij.

Perfidi E-
liotti nequi-
tia.

Camdenus
Ao. 33. E-
lizabethæ.

Georgius Eliottus (hactenus Catholicus) scelerum conscientia ad immane facinus incitatus, VValsinghamio qui erat Reginae ab Epistolis operam addidit complures Sacerdotes ab antiqua inter Catholicos commemoratione notissimos prodendos constringendosque: VValsinghamio nil gratius accidere potuit: erat enim Cambdeno teste, purioris Religionis (hoc est hæresis Calvinianæ) assertor acerrimus; quo nomine Guilielmi Cecilij, qui plurimum apud Regiam poterat, cæterorumque eius sectæ Aulicorum captabat gratiam Prima præda Eliotti fuit & velut futuræ insanæ pignus *Ioannes Pajnus*; quem quia negauerat raptam nuper ab Eliotto ex Domini Roperi ædibus Virginem posse se legitimo ei Matrimonio nisi loco & libertati restitutam coniungere, inopinantem oppressit, Iudicibusque (adfecto crimine quæsitæ ad eandem Regiam) tradidit immanis-
mè excar-

mè excarnificandum. Tum maioribus agitur furijs (vt qui proditoris no-
men notamque nullis iam temporibus eluendam contraxisset, & patrati præ-
terea in latrocinio homicidij suspicionem notis apud optimates officijs obru-
ere meditaretur) petit ab Walsinghamio literas regias quibus fiat potestas
quærendi vinciendiq; sacrificantes Papistas; Iesuitam haud dubiè aliquem pro-
pediem exhibituro. Walsinghamius qui non vires ingenij tantum, sed & rem
familiarem in huiusmodi peste alenda, incitanda, remuneranda triuisset, col-
laudato Regiæ seruiendi studio, cum spe immunitatis amplissimam ei facultatem
confestim obsignatis tabulis transcribit. Ille iuncto non minus rapaci
audaciq; veteratore, Londinum fugitans, nuperæ perfidiæ concium, per a-
gros velitat furibundus. Et siue à Walsinghamio (rerum occultarum indaga-
tore solertissimo) id in mandatis acceperat; siue secutum suas Rationes *Cam-*
pianum, & *Personium*, atque non procul Oxonio delitelcere somniarat; siue
quia Lifordia notum habebat hominem per quem violatæ fidei incium, tu-
to in familiam Catholicam irrepere posse confideret; Lifordiam non plus
milliariibus octo Oxonio disitam matutino tempore ingreditur, idibus sex-
tilibus (& erat is dies Dominicus à Pentecoste nonus) Coquum, è domo
Roperi (cui vnà famulati fuerant) huc translatum euocat; narrat iter quidem
se necessarium habere atque festinatum; hâc verò transisse, vt si quo modo
posset, debito diei festi obsequio, sacrosancto sacrificio Religiosè venerando
satis faceret. Coquus ægrè impetrato heræ consensu (herus enim Londini te-
nebatur in vinculis) felicem eo die Eliottum prædicat, qui non quemlibet,
sed *Campianum* esset dicentem auditurus. Is ad *Campiani* nomen lætitiâ
haud fictâ prodens, sed causam callidè tegens, in interiora admisus, vniuer-
sæ eius diei ceremoniæ non indiligens pietatis simulator interfuit. Peractis sa-
cris maturat gradum; & quanquam premeret coquus nè abiret impransus,
suâ tamen, socij que, quem expectare iusserat, importunitate, omnem deti-
nentis industriam eludens, ad mediatum scelus adiutores vocaturus auolat.
Hera, quæ initio difficulter concesserat homini externo aditum, & aliud ex
alio voluebat metuendi argumentum, tantam nuperi hospitis festinationem
boni nullus euentus prælagam interpretans, quamquam vultus modestiâ tur-
batam mentem celabat, iussit è specula obseruari vias publicas, nè quis inopi-
natus casus inaduertentes opprimeret. Horæ non multæ abierant, accurrunt qui
nunciet vias ab confusa multitudine insideri, videriq; oculis, gestu, vestigijs
domum petere. Tum serò intellectum *quanti periculi mater sit festinata credu-*
litas, quâ damnare quidem promptum, malum vt auerras ne utiquâ procliuè.
Erant quos Regia auctoritate adesse è vicino iusserat Eliottus, Berchensis Pro-
uinciæ cum Centurione milites. Antequam admitterentur, *Campianus* se po-
tissimum quæri præfatus, abire vt permittatur domo flagitat, Deo duce aut
quærentium diligentiam elufurus, aut suo periculo, si incideret, graui molestiâ
hominumque truculentorum immani importunitate familiam vniuersam
liberaturus. Sed frustra fuere preces vbi & viri reuerentia & sociorum sacer-
dotum

1581. dotum eandem cum illo aleam tentandi cupidô, spem acuebat amplioris per occultas domi latebras securitatis.

Catholico-
rum dome-
stica perfu-
gia.

XX. A primis afflictæ Religionis temporibus, quoniam carere Sacerdotum auxilio Catholici in summis ponebant malis, læuientum verò hostium furor neque noctem neque diem ab incurfionis metu liberum concedebat, quò suæ ipsorumque indemnitati aduersus quantamcunque insectantium diligentiam. quibus possent artibus, prouiderent, ingeniosa necessitas famulans pietati domestica latibus subitis euentibus opportuna singulis penè in adibus docuit fabrefieri. His inter parietum commissuras, aut tectorum vacuitates, aut scalarum obcurritates, cauearumque densitatem, ab fidis nocturnisque operis, vix quoquam domesticorum conscio, fabricatis, & lacra supellex conditur, & sacris operantium salus tuto plerumque committitur, dum in ampla domo quo quaue ad indagandum eatur acutissimus quisque inquisitor ignarus est. Hic igitur *Campianus*, cum duobus quos domi inuenerat Sacerdotibus, quoniam fugæ non patebat via, per fugium quarere coactus est. Admissis deum cum Eliotto militibus, susque deque curritur; pertentantur hinc inde parietes; conclauiam lustrantur; euoluntur lecti; si quid in tabulato malè coharens, si quid in tecto insolentius appareat discerpitur: anguli omnes, omnes ad occasum vsque solis meatus frustra peruestigantur. Tum fessis circumcurrendo militibus, fessus magis ductoris Eliotti truculentiam Centurio, damnare suam ipsiusmet diligentiam, quòd homini nouo ignotoque, quanquam literis Regijs munito, tam facilem se præbuisset; excusare apud dominam importunitatem, veniam facto rogare, imperare discessum. Eliottus contra, indulgentiam militum incusare, quorum seu locordia, seu incuriâ ij, quos ipse conspexisset oculis, manibus tetigisset, Papistici Sacerdotes sinerentur elabi: statutum sibi esse domum funditus euertere, quòd latentes ostendat, vel opprimat ruinâ: literas denuò recitare, adiurare Centurionem, minari, nisi noctem diei iungat inquirendo, Senatum Regium haud è re ipsius interpretaturum, cum fuerit totius peracti negotij series Londini exposita: sæpè nocturnum silentium prodere quod diei strepitus occuluit; sæpè lucernam soli præluere: Quid multa? vicit furiosi hominis immanitas humanitatem Centurionis, & locum induciarum heræ abtulit atrocitas proditoris: redeunt ad excubias milites: Illa, quòd præsidij reliquum spes fecerat, lautè exceptos somni quàm vigiliarum amantiore reddidit; neque tamen voti compos, Deo secus disponente, fieri potuit. Noctem habuit indemnem: at matutino tempore, cum rursus Centurio cum suis pararet abire, Eliottus nouis agitated furijs huc illuc amentis instar decurrens, & modò hunc, modò illum parietem tundens, fortè in auersum incidit, & toto corporis nisu malleum fabrillem impingens, locum latebrarum aperuit, vbi tres Christi pugiles Dei voluntatem silentissimè præstolabantur: Oritur repente clamor; mirantur omnes inopinatum insperatumque euentum, & pro suo quisque ingenio interpretantur. Re ad Berchensis Prouinciæ præsidem (in qua Lisfordia) delatâ, is per literas à Senatu regio admonitus captiuos Londinum idoneâ cum militum custodia

Campianus
Capitur.